ההופעה אביבה פרלמן, למרות היותה בת 19, הספיקה כבר להתקבל כדוגמנית מקצועית בבית חרושת לסוודרים. לפני שנכנסה לעבודה, למדה את המקצוע משך חצי שנה בפאריס. עבודתה מחייבת אותה להופיע בכל מקום דבושה על פי האופנה האחרונה.

אביבה פרלמן, מקצועית

הדיאטה

דאגתה העיקרית של אביבה: לשמור על הגיזרה. לשם כך חייבת היא לשמור על דיאטה חמורה מאד. משך חודשים רבים התחלכה עם הרגשה של כמעט־רעב. לבסוף, התרגלה לזה — כך, על כל פנים, היא אומרת. את ארוחתה העיקרית (משמאל) היא אוכלת לפנות ערב בשובה מעבודה.

הכביסה

אביבה, הגרה בדירה אחת יחד עם חברה, רגילה לעשות את הכל בעצמה. היא מכינה את ארוחותיה, מכבסת ומגהצת (ימין).

צוע הדוגמניות נוסף לרשימת המקצועות הרבים בארץ.

כיום קשה לקבוע כמה נשים מתפרנסות ממקצוע זה. כמעט כל בית חרושת או יצרן של בגדי נשים מחזיק בין עובדיו בחורה אחת שנושאת את התואר המפואר. למעשה מהווה ההדגמה רק חלק מן העבודה, כי דרושה הדוגמנית רק לעתים רחוקות, כדי להציג שמלה, כובע או אפודה בפני קונה — את שאר זמנה היא עובדת כזבנית, מנהלת חשבונות או חופרת.

מבחינה זו, אופיינית אביבה פרלמן (ראה שער) לדוגמניות בארץ. אביבה, בת ה־19, עלתה ארצה מרומניה לפני חמש שנים. לפני שנה נסעה עם אביה לצרפת ושם ביקרה באופן קבוע באחד מאולפני האופנה הידועים בפאריס, קיבלה שם שיעורים בהדגמה.

אסור להשמין

עתה עובדת אביבה בבית חרושת לאפודות בבני ברק. כאשר בא־קונה, מדגימה היא לפניו את מוצרי המפעל. לעתים נוסעת היא עם אחד המנהלים לחיפה או לירושלים כדי להדגים את האפודות בפני קונים שם. אולם עיקר עבודתה אינו שייך להדגמה, היא עורזת בכל מיני עבודות, כגון פקידות, שרטוט ומכירה במפעל. משכורתה כמשכורת פקידה רגילה.

כדי להגיע לעבודה ב־8 בבוקר, קמה אבי־בה בשעה 7 וחוזרת הביתה רק לפנות ערב. משך כל היום היא מסתפקת בכוס חלב, כריך אחד, שני כעכים ותפו"ז. רק בערב היא מרשה לעצמה לאכול לשובע וגם אז לא דברים משמינים. כי מעל לכל חשובה לדוגמנית גיזרתה. אביבה, אשר גובהה 1.65 מטר, מקפידה על כך שמותניה לא יעברו את גבול המותר — כרגע, 63 ס"מ. פרט לכך היא גם מתעמלת בבית.

אביבה, הנחשבת כמתחילה במקצועה, השתתפה רק במספר קטן של תצוגות אופנה עד כה. לרוב הדרישה היא לדוגמניות הוותיקות והמנוסות יותר — בסך הכל ארבע — אולם ככל שהיא מופיעה ומתפרסמת גדלים סיכוייה להופיע בתצוגות נוספות.

למעשה, תופסות תצוגות אלו חלק קטן — אך חשוב — בחיי הדוגמנית המקצועית. התצוגות מאורגנות על ידי התאחדות בעלי התעשיה, מוסדות ציבוריים או יצרנים פרטיים ומספרן אינו עולה על תריסר כל שנה. בעד כל הופעה מקבלת הדוגמנית 45 עד 60 לירות ועליה להדגים קרוב לעשר שמלות. תשלום זה כולל גם את הזמן הרב הדרוש למדידת השמלה לפני התצוגה.

צריך גם להחזיר

לרוב התצוגות מספיקות ארבע הדוגמניות הוותיקות. אולם, כאשר יש להציג מספר גדול במיוחד של שמלות, דרושה תגבורת: חובבות או חובבות־למחצה, בעלות גוף נאה ופנים נעימות. חלקן קשה במיוחד. השכר נמוך יותר, נותנים להן להופיע בשמלות הפשוטות יותר. אולם זוהי בשבילן חוויה אדירה — מחיאות כפיים, שמלות הדר, ברק כצלמות, הופעה ביומני קולנוע. בשביל זה מוכנות רבות מהן אף לוותר על כל תשלום. בעיניהן — זהו מקצוע שכולו מעלות.

הוותיקות יותר מרגישות אחרת. אוה ארנהפט, בלונדית נחמדה ואחת מארבע הגדולות, אומרת: „אין כל ספק, זה נעים מאוד ללבוש את השמלות היפות אבל אחרי התצוגה צריך להחזיר אותן, ואז נעלם כל הכיף והזוהר".

דוגמניות ותיקות ג'וזפין ראוס ולילי בוכינגר. ג'וזפין היא אם יחיד, מחכה עתה ליחיד שני, מתכוננת להמשיך במקצוע זה.